

THEMA SPREKEND

Mensen met een verstandelijke handicap op vereniging; GEBORGENHEID IS VOORWAARDE VOOR GOEDE BESPREKING

Inge Pauw-Olde

Mensen met een verstandelijke handicap kunnen er net als anderen naar verlangen volop deel te nemen aan het kerkelijke leven. En dus ook aan het verenigingsleven. Dat gaat vaak moeizaam: de vragen zijn te abstract en de bespreking gaat hun boven de pet. Dan is het goed als er speciale verenigingen zijn waar mensen met een verstandelijke handicap zich thuis voelen.

"Het is belangrijk dat mensen met een verstandelijke handicap zich veilig en geborgen voelen. Dan voelen zij zich vrij iets van zichzelf te laten zien", zegt Wijnie Sonneveld-de Wit, contactpersoon van Dit Koningskind in Amersfoort en initiatiefneemster van een bijbelstudievereniging voor mensen met een verstandelijke handicap. Sinds oktober bezoeken vier mannen in de leeftijd van 21 tot 32 jaar deze bijbelstudievereniging.

"Het was al jaren een wens van mij zo'n vereniging op te richten. Ze hebben recht op een eigen plekje in de gemeenschap der heiligen. Het blijkt vaak niet mogelijk mensen met een verstandelijke handicap aan het reguliere verenigingsleven deel te laten nemen. De bespreking gaat te snel en het niveau is te hoog. Sommigen nemen de moeite het onderwerp vooraf door te spreken met degene die een verstandelijke handicap heeft. Zelfs dan is het moeilijk voor iemand met een verstandelijke handicap actief deel te nemen aan de bespreking."

Kinderachtig

Gerco van der Erve is een vaste bezoeker van de vereniging in Amersfoort. In zijn vorige woonplaats ging Gerco naar de jeugdvereniging. "Dat beviel me slecht. Ik had geen leuk contact met die jongens. Ze vonden mijn vragen niet belangrijk. Ik voelde dat ze mij kinderachtig vonden. Ik werd daar wel eens kwaad over. Ik ben ook wel eens boos weggelopen. Ik heb het een jaar volgehouden. Daarna ben ik naar catechisatie gegaan met drie anderen die ook een verstandelijke handicap hebben. Daar kon ik wel vragen stellen. Nu ga ik weer naar een bijbelstudievereniging. Toen ik er voor het eerst van hoorde, was ik er niet echt blij mee. Ik vond het waardeloos, want ik zag er best tegenop. Ik vond die andere vereniging immers ook niet leuk. Maar we behandelen nu hetzelfde boek dat ik op catechisatie gehad heb en dat kan ik goed begrijpen."

Eigenlijk had Wijnie Sonneveld eerder met de vereniging willen beginnen. "Als je twee mensen kent die graag een speciale vereniging willen bezoeken, kun je eigenlijk al beginnen. Het doet je goed als je merkt dat zij zich begrepen voelen op zo'n vereniging en zich dan ook vrij voelen om vragen te stellen. Ze vertellen uit zichzelf hoe zij het geloof ervaren. Dat is zo belangrijk. Natuurlijk besef ik dat het weer een aparte vereniging is. Maar er zijn ook heel veel andere manieren om mensen met een verstandelijke handicap deel te laten nemen aan het kerkelijke leven. En vergeet niet, dat ze nu toch de status hebben van een eigen vereniging en dat gevoel hebben ze ook nodig. Het gevoel dat ze serieus worden genomen."

Geduld

Johanneke van Nus woont in Rotterdam, is 22 jaar en heeft een verstandelijke handicap. Een tijd lang is ze lid geweest van een gewone jeugdvereniging. "Dat ging goed, want het was een klein groepje en één van de leiders gaf vooraf speciale aandacht aan Johanneke", vertelt haar moeder, mevrouw D. van Nus-Wiegers. "Maar ja, een meisje van over de 20 kan niet altijd naar een jeugdvereniging voor kinderen van 13 en 14 blijven gaan. En je kunt ook niet van de leiders verwachten dat ze Johanneke altijd extra aandacht kunnen geven. De kinderen wisten ook niet altijd hoe ze ermee om moesten gaan. Sommigen wilden niet naast Johanneke zitten.

Op een gegeven moment kwam er het verzoek van het gezinsvervangend tehuis De Handpalm of Johanneke deel zou willen nemen aan een bijbelstudievereniging voor vrouwen vanaf 20 jaar. Dat gaat uitstekend. De bespreking verloopt in een tempo dat bij de leden past en er is geduld bij de leiding. Er is een rooster met taken. Om de beurt lezen ze uit de Bijbel, danken ze, zetten ze koffie en zijn ze penningmeester. Johanneke kan echt deelnemen en ze leert er ook van. Dat is een totaal andere ervaring voor haar. Bij de andere vereniging mocht ze per gratie meedoen."

Mevrouw Van Nus is erg blij met het nieuwe initiatief. "Ik heb er geen moeite mee dat ze op een aparte vereniging zit. Ze

gaat elke zondag mee naar de kerk en tussen de kerkdiensten door gaat ze vaak bij gezinnen met kinderen op bezoek. Dat hebben we zo geregeld. Op die manier blijft Johanneke toch bij het gewone kerkelijke leven betrokken."

Soms gaat Johanneke met haar moeder mee naar de vrouwenvereniging. "Dat gaat op zich heel aardig, want Johanneke is niet dominant en ze let goed op. Maar het niveau is gewoon te hoog voor haar. Daarom vind ik deze bijbelstudievereniging zo fijn. Je hoort tegenwoordig steeds meer dat mensen met een verstandelijke handicap zelfstandig moeten functioneren. Maar het is ook heel belangrijk dat zij zich geborgen voelen. Bij deze nieuwe vereniging ben ik er zeker van dat Johanneke zich daar thuis voelt."